

§ 269.

Bælges det sidste af de i § 267 nævnte Alternativer, kunne Dommerne fjerne sig, for inden lukkede Døre at raadslaae, hvorefter Dommen med Grunde affiges i et offentligt Møde, ved hvilket Anklagede er tilstede.

§ 270.

Lyder Dommen paa Frisindelse, enten fordi Rævningerne have erklæret „ikke skyldig“, eller fordi Dommerne finde, at den Gjerning, med Hensyn til hvilken Rævningerne have erklæret „skyldig“, ikke er nogen strafbar Gjerning, sættes Anklagede fray paa fri Fod, medmindre der under Sagen er vaft grundet Mistanke mod Anklagede, om at have begaaet en anden Forbrydelse end den, for hvilken han var anklaget, i hvilket Tilfælde Dommerne, under de almindelige for Arrest i denne Lov fastsatte Betingelser, kunne bestemme, at Anklagede skal holdes fængslet eller kun løslades mod Sikkerhedsstillelse, indtil ny Sag er indledt imod ham. Førstedommeren kan, om Anklagede end frisindes, holde en Formaningstale til ham, dersom Gjerningen, om end ei strafbar efter Loven, er moralsk fordømmelig.

§ 271.

Affige Dommerne en Straffedom, bestemmes Straffens Art og Grad nøiagtig i Dommen. Den Domsældte føres til den Straffeanstalt, som Dommen anviser, medmindre Sagen indantes for Høiesteret, i hvilket Tilfælde der forholdes efter § 289.

§ 272.

Have Rævningerne anbefalet den, der er erklæret „skyldig“, til Kongens Naade, ledsage Dommerne denne Anbefaling med deres Erklæring. Dommerne kunne, uden saadan Anbefaling fra Rævningerne, paa egen Haand anbefale den Domsældte til Kongens Naade. Lyder Dommen paa Livsstraf, erklære Dommerne altid, hvorvidt de finde Anledning til at anbefale den Domsældte til Benaadning.

§ 273.

Ved Dommen afgjøres Spørgsmaalet om den private Klagers Erstatningskrav, medmindre det efter Omstændighederne henvises til Afgjørelse ved de borgerlige Domstole. Dette

Spørgsmaals Besvarelse, der ligger udenfor Rævningernes Omraade, er uafhængigt af Spørgsmaalet om det criminelle Straffeanvar. Ligesaa bestemmes angaaende den private Klagers Ret til at erholde sine ved Sagen udredte Omkostninger godtgjorte.

§ 274.

Anklagede kan, naar han derom har nedlagt Paastand, tilkjendes Erstatning af falske Angivere eller Vidner, der have foranlediget Sags Anlæg, forsaavidt de under Sagens Forhandling have havt Leilighed til at forsvare deres Færd.

§ 275.

Ved Dommen bestemmes den offentlige Anklagers og den bestillede Forsvarers Godtgjørelse for deres Arbejde og havte Udgifter. Saa bestemmes ogsaa Godtgjørelsen for Vidnernes og Rævningernes Reiseomkostninger, og for de Førstes Udgifter ved Opholdet paa Stedet, hvor Rævningsretten holdes. Disse Omkostninger ere indbefattede under de øvrige af Sagen flydende Omkostninger.

§ 276.

Den, der ved Dom frisindes, kan ikke tilpligtes at udrede de af Sagen flydende Omkostninger.

§ 277.

Den, der domsfældes for den Forbrydelse, hvorpaa Anklagen lyder, tilpligtes ved Dommen at udrede de Omkostninger, Sagen har medført. Ere flere Personer domsfældte, kunne de tilpligtes Alle for Een og Een for Alle at udrede Omkostningerne, eller ogsaa kunne disse fordeles imellem dem.

§ 278.

Lyder Dommen deels paa Frisindelse deels paa Domsældelse, eller erklæres den, der dømmes, skyldig i en mindre Forbrydelse end den, hvorpaa Anklagen gik ud, kan den Domsældte efter Omstændighederne tilpligtes at udrede alle eller kun endeel af Sagens Omkostninger.

§ 279.

Fritages den Domsældte ved Dommen for at udrede Omkostninger, eller er han ude af Stand til at betale dem, udredes de af Kongeriget's særlige Kasse.